ИЗЛАЗИ У ЧЕТВРТАК И НЕДЕЛУ

ОГЛАСИ

плаћаю се од сваког реда из гармонда први пут 6, а после 4 нов. За жиг сваки пут 30 нов.

Предплату прима уредништво, све ц. и кр. поште; а у Београду разносителъ Напредка.

НАПРЕДАК.

ПРЕДПЛАТНА ЦЕНА У АУСТРИСКИМ ЗЕМЛЯМА
На годину 10 фр., на пол. год. 5 фр., на четврт 2 фр. 50 новч. а. вр.

У СЕБ. КНЕЖЕВИНИ
На годину 100 гроша, на пол. год. 5 гр., на четврт год. 25 гроша.

Уредништво е у дунавской улици, у кући г. Т. Димитриевића Пазувчанина у I. кату.

БРОЈ 83. У НОВОМЕ САДУ, У ЧЕТВРТАК 13. ОКТОБРА 1866. ГОДИНА XIX.

Нова Италия.

V.

На путу од напредка често се ставляю на сусрет препоне, често се ствар прекида, тако да бива, да се неможе рећи, да ли неће камен, кога су на висину докотурали, опет скотрляти се те да се онда мора на ново Сизифов посао предузимати. Ние ни народни покрет у Италии болѣ пролазио Идея Италие, ослобоћене од туђега господарства, тежня, да се Италия неда више за туђе интересе употребити, давнашня е и од толико столећа амо први духови талиянски хтели су е у живот привести. Трудови и напори ньихови били су залуду.

Али данас е Италия добила такав положай, да сумнѣ нема, да ће га сада и одржати. За Италию е сада настала нова епоха, коя ће се према досаданѣм развитку и завршити, и неће се, као досада што е бивало, тек при почетку остати, или што е іош горе, у натраг ударити.

Данас, кад ово пишемо, и делом е остварено уединѣнѣ Италие: Аустрия е сасвим напустила Млетачку, кою е Италия за се заузела.

Увек е Италия привлачила свемирну пажню на се, али данас е то у много већой мери но обично. Данас нам Италия дае поглед важан по цели свет, ер се тамо сада решаваю питаня, коя у многе и важне интересе засецаю, те ние чудо, ако догађаи у Италии узбуђую духове већма но обично.

Нетиче се данас у Италии толико тога, хоће ли овай или онай политични системат у ньойзи превладати, колико ће се ту да реше три начелна питаня:

прво, какав ће положай имати папство, лишено световне свое моћи, спрам нове Италие, као и иначе у свету;

друго, какав ће положай у Европи имати уединѣна Италия, какав ли ће уплив упражнявати на судбину Европе;

треће, од каковнх ће последица бити уединѣнѣ Италие по даљи развитак начела народности у данашнѣ доба.

То су важна питаня, коя даю изасвити велики интерес, коим свако прати догађае на апенинском полуострову.

Папство, збачено са свое световне висине у самоме своме гнѣзду и леглу, мора изгубити іош више од свое престиже; сумнѣ нема, да ће са католичанских духова много од онога терета пасти, кои их притискивао.

А ко ће моћи рећи, какве ће последице то збитие имати у крилу саме римске вере!

Непогрешимости догмат бивао е чешће уздрман; али овакав удар ние га од Лутера постигао. И зар е могуће помишляти, да ће се према напредуюћем духу времена моћи іош задуго долазити са енцикликама, као она прекланска што е била, коя пориче и проклинѣ сваки напредак людства и развитак ума човечиег.?

Италия е досада била само оруђе у туђим рукама, циль за различите ньой стране и противне іой тежнѣ, поприште, на коме су се извоевале туђе претенсие. Све до юче нѣна е политика била само пришипетля туђе политике. Данас тога неће више бити.

Народ од двадесет и пет милиона, одарен сваким даром од природе, у найлепшой земльи, са положаем, одакле се свет осваю, са споменицима и споменима некаданѣ величине и славе, коіой новие доба равне неможе да покаже, тай народ хтеће у своме дому свой бити, неће бити тек скутоноша другоме, но ће гледати, да међу осталим народима и државама заузме оно место, кое му, по нѣговом мишлѣню, и прилично.

История нам показуе, да е илирски полуостров увек био у тесним и честим одношаима са Италиом Синѣ море, кое наше приморѣ од Италие дели, ако е кадгод и била већа препона за саобраштай међу обема обалама, код данашньих превозних средства само е згодни пут томе саобраштаю Док азиска окови спадну са народа у данашньой Турской, наступиће позаймички утицай међу Италиом и балканским полуостровом, и *Италия е позвана*, да своіом культуром велики уплив упражнява међу народима данашнѣ европске Турске.

Уединѣнѣ Италие после толиких столећа, у пркос толиким силним препонама, испуниће наданѣм срце свима оним народима, кои су іош у оним одношаима, у коима е Италия до юче била: кои су лишени свое самосталности тек оруђе за туђе ньима противне цельи. Они ће пренути духом и новом вольом латити се рада на препороћеню и подмлађеню своме.

Начело народности, кое би некои хтели тек за фантазму прогласити, одржало е у Италии сяйну победу. У пркос найвећим препонама и наймоћниим упливима, у пркос целатима и топовима, судским и вансудским пресудама и анатемама црквеним, подиже се и победи начело народности, као што пролетнѣ сунце победи своим топлим зрацима упорну студен подмукле зиме.

То начело ступило е уединѣнѣм Италие на владу; ко у нѣга верое, биће спасен; ко му се противи, биће смрвлѣн ногом од меди свемирне историе, коя ступа сталним кроком и неда се ништавим препонама задржати.

Царско писмо.

Любезни дворски канцеларе Майлате! Међу жртвама, кое Ми е наметнуло скоро прошавше кобно ратно доба, било е одгоћенѣ уг. зем. сабора една од найтежих, ер е коначно уређенѣ уставних одношеня Мога краљевства Угарске и тиме и оживотворенѣ уставног пословання у Моіой целой царевини на неопределѣно доба одгоћено било. Са тим живльом радости видим заключенѣм мира пружену могућност, да се Моіом одлуком од 24. (12.) юн. о. г. до свршетка рата одгоћени уг. зем. сабор опет сазове. Поред жалостнога обима, кога е владаюћа зараза на Мою величайшу тугу у великом делу, посебице пак у престолницама Мога любезног краљевства Угарске узела, морам се истина устручавати, да већ сада определим рок сазиваню; али вам налажем, да неодложно потребне мере удесите, како би зем. сабор у случаю поспешниег обртая здравствених одношеня свой велеважни посао кроз што краће време могао одпочети. Далѣ вам налажем, да свима становницима Мога краљевства Угарске, кои су у обрану у нѣном обстанку у опасности бивше царевине од свое волѣ латили се оружя, Мою *искренѣйшу благодарност обявите* и Мом топлѣйшем признаню израза дате за безбройне доказе пожртвуюћег учешћа, коим се дошло на сусрет ранѣним войницима Мое храбре войске и Моих честитих савезника од стране свию сталежа становника у подпуном еднако милосрдном негованю. Дотични нека су уверени, да испунивши они тиме едну од найплеменитиих дужности любави к ближнѣму, уедно су и Мом отеческом срцу у нѣговой дубокой туги праву утеху дали. Беч 17. (5.) окт. 1866.

Франц Іосиф с. р.

Преглед новина.

У едном чланку о „политици мађарской“ каже прашка „Политика“ између осталога и ово:

ПОДЛИСТАК.

Трговачка поезия.

(За трговачки ред од трговца)

Трговац и поезия! — Како е могуће, два тако различна пойма хтети саединити? — Овако ће многи запитати. — Свакако изгледа, као да имаю они право, кои држе, да се овима двема стварма нигда спаяюћа точка наћи неможе, шта више, да оне безусловно една другой противне стояти мораю. Мислиће многи, да се радня трговца у поезии мора у драму претворити, коіой ће се катастрофа у стечаю — конкурсу — наћи. Многи ће и тога мнѣня бити, да трговцу мора поезия сасвим непозната остати, да нѣму недостае времена за певанѣ и стихотворство, већ да он увек и свуда при чистой прози остати мора. Што се философие тиче, то іой се у неку руку и одати може, ер му у декоем случаю може баш и од хасне бити. Осим свега тога іош и цело нѣгово деланѣ ние ни наймавѣ сходно, поетичне, високог полета мисли неговати. Свака радня трговца, свака нѣгова роба тако е прозаична, и он сам у многим случаима тако сувопаран рачуница, да се о поезии ни мислити неда.

Условно допуштамо ово; но ипак зато смемо о поезии трговачког живота говорити, смемо шта више казати: радня трговачка од свию других понайпре е сходна, да поетичне мисли ствара. Ми смо се на нашем путу сусретали с людма, кои су као и ти, драги читаоче трговачког реда, негда врло неповолян шегртлук провели, кои су годинама найнеприятние послове свршивати, лети и зими од раног ютра, када пилярице на трг долазе, па до мркле ноћи, док се и последньи жагор на улици не изгуби, иза тезге стояти морали, кои су три и четири зиме у продавници пробавили без познанства са загреяном одаіом, у опште речено, коима ништа непознато неостаде од оних неприятности и патня, кое такав живот већ собом донаша, и кои осим тога често не баш приятельско поступанѣ окусише — и опет зато ови люди и у овом животу и при овим обвезама нађоше поезие.

Ми с тобом нећемо нивкати, да е трговачки живот кадгод много већу драж, много више интересантности и узбуђеня имао, но што е то случай у данашньой трговачкой радньи, и да е ова последня у том погледу много изгубила. Нек се човек само у оно доба вине, када о железници ни разговора не беше, када и сами друмови неуредни беху, те често миляма кроз пусте просторе неравно водише, често неизмерне дивлѣ шуме пресецаше, обилазећи врлети, коима са висине пустахиска гнѣзда грозећи у долину гледаху. Онда не беше доста, да се добивени налози изврше, еспап натовари и с подвозним листом отправи, кои таинствену формулу садржаваше: „Чрез кочияша Н. Н. шиљмо Вам найболѣ отправлѣни, ниже потанко именовани еспап, с подвозом по такси, до толико и толико дана за предаванѣ, за кое Вам найболѣ приманѣ желимо.“ — Приманѣ — то управ беше онай чвор, где се толико пута сумня рађала. „Во время оно“ мораде се чекати на више налога из едног предела; извршенѣ ньихово ишло е уедно, како би се само што већи карван начинити могао; онда е често сам господар а кад он немогаше, оно е едан поуздан момак из трговине са еспапом ишао и собом читаву чету, коя као и он наоружана беше, водио, да би еспап пратили и обезбедили. Па и онда іош не беше увек желя постигнута. Наравно е, да е такова чета од многог пута уморена бивала, те іой требаше кои часак одмора, па колико се пута догађало, да у том тренутку као гром из ведра неба на путнике гомила смелих разбойника нападоше, пратиоци савладани, а сам еспап кое уништен, кое похаран беше!

Ово зацело беше поезия, макар што е, и то често хрђава била; па шта се іош виђало и доживило на таком стародревном „путешествию!“ — А данас — данас све послове угодно и прозаично у радньи своіой свршавамо! Да грдне разлике. Од оне дражи непреостаде нам за уживанѣ ништа, и то е повод нашем мишлѣню, да ти, драги читаоче, а с тобом и млоги млад и жив човек, за овим губитком са нѣгове романтичности, жалиш. Да богме, да се данас непознае растоянѣ у правом смислу; просторе, кроз кое некад морадосмо годинама пролазити, пролећемо сада у неколико неделя, ниедну од назначених опасности непознаемо данас, и при саданѣм путованю мало или ни мало мећемо на коцку. Ипак и у данашнѣм животу трговачком налази се поезия; но нетреба е надалеко тражити: човек мора имати чуства и осећая за праву поезию, мора увек и свуда идеялну страну трговачког живота изнаћи.

(Продужиће се).

„Мађари теграју министарску, али не народну политику: чрез кавалере, кои имаю пуно уплива, чрез отмене личности, чрез уплив код двора мисле они решити уставно питанѣ; они су толико патриярхални, да као саставни део велике едне царевине хоће да реше свою ствар само међу четири ока; они заборавляю, да ньиова ствар има велика уплива на све землѣ, да имаю посла не са круном, него са крунама, па превиђаю, да би та политика само онда сасвим имала смисла, када би решително и ясно одрекли сваку заедницу интереса свию земаля. То нису могли чинити, ер одрицанѣ било би државна лаж, и зато стое пред недоследньошћу. Мудрост монархова неможе никад еднострано решити ствар, коя се тиче целе државе, зато ће програм мађарске политике увек исто тако проћи, докле га год Мађари неприлагоде већини народа у Аустрии. Не поедини кавалери, не поедини министри продиру са исканѣм политике, коя се нео свриће на интересе других народа; поуздании, користнии е пут погодбе са другим народима, ер само тако дае се влади могућност, да подпомаже програм, за кои е добивена већина партия. Могу ли се зар мађарски државници оприятельити са помисли, да ће монарх подписати устав, кои се неосвриће на право читавих земаля? Могу ли се зрели политици с оне стране Литаве оприятельити са мисли, да ће влада примити дуалистичке установе, кое уништаваю политично и народно биће Поляцима и Чесима, као и у обште свима Славенима? Би ли то влада могла учинити? Сав уплив поединих лица неможе у том питаню доћи до стална успеха, и колико морамо жалити, да уставно питанѣ ненапредуе у Угарской, неможемо а да се неизречемо против политике Мађара, коя обилази погодбу са партиями и народима, но уставну слободу жртвуе молоху изишлених државних полутина. Под том заставом немогу закони од 1848 ништа напредовати, нека им се пут народима поравни, па ће министри већ доћи; а неиде обратно.“

Мађарски „Хон“ у последнѣм брою (од недељ) вели, да е време искрено кою рећи, те пита: шта е главно питанѣ? и одговара:

„То е с едне стране: хоће ли Угарска остати државна целина, или ће бити саставни део аустриске царевине? С друге стране: хоће ли Аустрия припознати државно биће Угарске, или ће е лепим начином или силом, целу *или раздробљену у се* претопити?

„Рекло се „да“ на ову или ону алтернативу, сваки ће разумети; али кад увек и на едно и на друго велимо и „да“ и „не“; кад с едне стране мађарски државници труде се доказати, да они хоће да одрже државно единство Угарске, али ипак ово единство хоће да прилагоде другом единству обштем са Аустриом; и кад с друге стране аустриске дипломате веле, да они неће да повређую автономию Угарске, а овамо е свуда ради целокупности Аустрие нарушаваю: онда ту тезу неће нико разумети, ер е неразумеду ни они, кои су е ставили.

„По нашем увереню само два пута могу довести до практична исхода: или ће Угарска уживати права самосталне државе подпуно и независно, или ће бити саставна провинция аустриске царевине. Трећа пута невидимо, ван онога, кога су у томе већ покушавали, а показао се као неизвршим, ер никога ние могао задовольити.

„Угарски грађани, кои су уживали државни устав и у његовом слободоумном развитку виде безбедност свима народним, душевним, религионим и материялним интересима, неће посумњати, кога правца да се држе у приватном, друштвеном и политичном животу, па неће сумњати ни цели народ. То начело дакле треба да сасвим овлада у нашем приватном, друштвеном и политичном животу. Па ту ние довольно позивати се на наше законике, ние доста показати ясна писмена, коя нам ямче државну самосталност; него то треба цело државѣ народа да ясно покаже, да се он ових светих, поштеним начином донесених закона, кои су му основ државноме бићу, држи као услова живота, да их држи као спасоносан услов, а себе као чинитеља да жели у питаню о будућем преображаю.

„Едино писани уговори недрже државе, кад уговоре недржи и дух народа у тим државама. Данашњи век брзога преображая доказуе, да и уговори као они од 1815, кое су све европске силе учиниле, али осим интереса свию европских народа, кад се против ньих окрене дух времена, морадоше уступити новиим државообразним фактима. А пред тим фактима несме зажмурити ни мађарски државник.“ —

„Народ ће — завршуе чланак — већи у томе свой први задатак, ако у себе и у силу свога положая никада неизгуби вере.“

Нови Сад 12. окт. Г др. Игнят Брлић, посланик у сабору троедне кралѣвине, позива нас, да исправимо, што е у бр. 81 нашега листа и његово име ставлено под заключке конференциие саборских посланика Срба, наводећи: „да е он у той конференции као гост учествовао, да му као таковом записник и небеяше за подпис поднашан и да е он само у дебати о последньой точки заключка конференцияльног учествовао.“ Ми истина незнамо зацело, е ли г. Брлић добио нарочити позив, да дође на ту конференцию, али е позив изишао у нашим явним листовима, те кад е г. Брлић на њега дошао у конференцию, то мислимо, да смо га могли и као члана нѣнога сматрати, а не као госта, тим више, што и сам каже, да е у дебати учествовао, (а ми іош додаемо, да е и предлог едан правио) што све едино као „гост“ неби управо могао чинити.

— И на овдашньой великой гимназии хоће да се оснуе ђачко друштво.

— Чуемо, да е протосинђел вршачке диецезе, г. Сава Павишевић, произведен за архимандрита. Уверени смо, да ће се сваки, ко познае ревност и родолюбие г. Павишевића, на овай глас обрадовати

— Данас се овде очекуе четврти батальон Коронинове регименте из Италие Шайкаши су се вратили кући іош 5. о. м.

— У нашой журналистици имамо за неке промене да явимо „Селяк“ неће излазити за ова три месеца; „Комарац“ дефинитивно престае излетати; а како видимо из „Видовдана“, г. Калѣвић намерава у Београду од нове године покренути нов недельни лист за трговину и польску привреду под насловом „Србия“.

— Из Сентомаша явля нам се, да е тамо колера грозно беснила. У прошлу среду и четвртак било е мртвих до 70, у петак осванула е мртвих 40, у суботу било их е само до подне мртвих 27. Међу онима, кои су зарази подлегли, оба су обштинска лекара (едан од ньих млади др. Александар Теодоровић) као и апотекар. А явля нам се, да е као жртва своіой светой дужности пао и др. Ђорђе Бастић из С. Бечея, кои е у Сентомаш отишао, да болесницима помоћи донесе. Бастић истом е ове године и градуират за доктора медицине Нека буде *земльяца лака неговим* србским костима, а стара му родитеља нека Бог у великой туги утеши! — Кажу, да е у Сентомашу *до 900 болесно од колере*; а веле, да е последньих дана почео тамо и тиф морити.

ДОПИСИ.

Са **Варадина** 4 (16.) окт. Нисам вальда никада неугодние што писао, но што сада писати морам. По целом славенском свету славе браћа наша тристогодишньицу Сигетских мученика, свако слави и дичи онога мужа, кои е смрћу своіом и своих другова избавио не само домовину и краля свога, но и свету вѣру нашу од ярма прогонства османлискога, мужа, кое е найсяйния звезда у повести нашой. И овдашньи родолюби, чланови народне *читаонице*, настояху из свию сила, да и они по примѣру браће свое ову тристогодишньицу што свечание прославе. У ту сврху изабран е између чланова одбор од три лица, кои да основу те свечаности састави и сѣдници читаоничкой (15 : 3 окт.) поднесе. Основа бияше сготовлена, сѣдници поднешена, но од већине неодобрена.

Найвећу вику дадоше на точку — кою први овдашньи жупник г. М. А. примити нехтѣде — коя гласи, да ће се тога дана у 9. сати ютром велика миса у жупной цркви у Новом Маюру обдржавати.

Именовани г жупник вели, да такове ствари у цркву не спадаю, и да би се тим чином неким начином смех и ругло овдашњега пучанства само узвеличао, будући да би оно то за комедию држало. А када би упитан, да ли би се можебити тим славѣм и светост цркве осквернила, одговорио е отежући: „Баш — већим начином и би!“

Питам я г. жупника, када он неће да се тай чин с црквом спои и свечаност та, попут остале браће наше, с Богом не почне, како би он дакле ню имати желио, и зашто да он — будуће и сам у одбору — ние програм те свечаности по своем осведоченю саставио и сѣдници предложио? Оно, што е он говорио, да се та свечаност у свирки, декламации и игранки састои, не може се народном свечаности назвати, а и недоликуе славю тога юнака.

Нећу да се мешам у црквене ствари, то ћу да оставим родолюбивом свештенству, нека суд свой изрече; само би г. жупника упитао, е ли наша жупска црква сама света, а остале цркве, гдѣ се поменута тристогодишньица славила, осквернѣне? Я мислим, да сваки свештеник зна дужност свою, као и то када би се тим чином светост цркве осквернила, би давно бискупи устали, те забранили ту свечаност са црквом споити

Мученици су они кои су умрли за св вѣру нашу. А за што е Никола Шубић пао? Ние ли усадити дао дрвени црвено боядисани крст на градски бедем с речма: „Нека знаду турски пси за што хришћанин воюе и умире?“ Нису ли му биле послѣднѣ речи: „Пасти ћемо за вѣру, краля и домовину“?

Г. жупник вели, да би се том свечаности комедия чинила Питати би се могло: ко ће тай чин комедиіом назвати? Он додуше каже, да би то само прости пук чинио, али я мислим, да би и сам прости пук пре тай чин комедиом назвао, кад се неби тай дан св. миса на исту сврху обдржавала. Прости пук не свећа овако ни онако важност те свечаности, али оно, што се у цркви чини, светиньом држи и томе чину важност дае; истим начином би помислио: „Будуће да ова господа у цркву иду и ту ньихову славу или свечаност с Богом и црквом починю, мора да е нѣшто важно у той ствари“.

Доста сам говорио, заото ћу тамо толико рећи, да св. мисе и црквенога уплива ради нестаде сва наша нада о Зриньсковой тристогодишньици и она се обдржавати неће. Ништа манѣ, браћо Хрвати, ако и немогосмо чином тристогодишньицу нашег найврлиога юнака прославити, то ю сигурно славимо у срдци наших, и када чуемо, да ю ви овдѣ или ондѣ славите, пренети ћемо се у духу к вами и славити онога, кои е сваке славе вредан.

При овой нашой препирци одликоваху се нѣки мужеви особитом родолюбивости и жельом за напредак и просвѣту; зато, браћо, да познате браћу свою, наводим им овдѣ редом честита имена: гг. Е. Ибишић жупник, капетан М. Викторин, М. пл. Франковић, І. Брадичан, Ф. Кохер старии, Іосип Шнайдер, Ф. Малин и А. Франк.

Слогом расту мале ствари, а неслога све поквари!

Из Беочина. Грехота би било, кад неби лепо и племенито Србином учинѣно дело изашло свету на видело. Зато вас умолявам, да би ове редке посредством вашега штованог листа явности предали.

Жительи Беочински показали су добротворним и човечним дѣлом своим приликом бившега пожара Лединачког, да точно наблюдаю ово изречение св. писма: „любите ближњега вашег, као сами себе.“ Они чим су чули, да ватра тлачи ньихово комшинско место Лединце, похитали су тамо кое на коли, кое преким путем пешке, да помогну гасити ватру и да из нѣне челюсти отимаю колико толико горким трудом стечене ствари ядни погорелаца.

Када се ватра утишала и жар кад е већ изумро био, ишли су после 2—3 дана Беочинци листом на коли, да помогну износити ван села гар. Сад иду и помажу поединим погорелцима износити грађу из шуме; друге погорелце, кои нису у стању за сад кућу дићи, примили су под свой кров у Беочину за веко време, и чине им су чим год се може: хлебом, хальином и пр потврђуюћи истину да Србин брата Србина на невольи неоставля.

Напоследку вольни бише Беочинци прилагати іошт и новчане даре за оне лединачке и черевићке погорелце, кои немаю зашто себи ни хлеб насушни набавити, и тако позову мене, да би се я скупляня ове милостинѣ примио, те и приложише знамениту своту. А ово су приложници: гг. наместник Г. Поповић од стране ч. манастира Беочина 6 ф. Іован Іовановић 7 ф. 80 н. Лазар Живковић 5 ф. 80 н. Тодор Чолаковић, Мита Милић, Живко Свирчев, Ката Лукић по 2 ф. 80 н. Лазар Тресиглавић, Ђока Ђорђевић по 2 ф. 40 н. Лазар Іовановић, Коста Здравковић по 2 ф. 10 н. парох Светозар Милошевић, ђакон Аксентие Моловић, Марко Поповић, Петар Адамовић, Стева Димитриевић, Ана Раписавлѣвић, Ката Павловић, Ђока Здравковић, Драга Паевић по 2 ф. Живко Ковачевић, Ђока Младенов, Мита Николић, Ката Еринић по 1 ф. 70 н. Арса Ђирић, Максим Адамовић, Глиша Адамовић, Мала Симеунова, Мия Поповић, Неца Младеновић, Петар Іовановић, Наста Вукосавлѣвић, Гавра Николић, по 1 ф. 40 н. Терезия Теодоровић 1 ф. 20 н. Бележник Павле Найпар, гђа удова попадия Ана Милошевић гђа ђаконовица Любица Моловић, ове мати Ката Поповић, Савета Поповић, Ђура Поповић кнез, Божидар Милошевић, Живко Живковић, Срета Ковинчић, Ката Чолаковић, Ката Младеновић, Пела Гаина, Ђока Поповић, Любомир Цударевић, Илия Радулов, Сава Поповић, Васа Богић, Кузман Іовановић, Живко Іовановић, Мия Свирчев, Никола Младеновић, Живко

Вукосављевић, Паво Радовански, У. Милутиновић, Срета Вуковић, Ловра Миколаци, Петар Тресиглавић по 1 ф. Младен Тресиглавић, Тодор Адамовић, Илия Милутиновић, Мита Панић, Младен Прекогачић, Живко Костић, Мита Германов, Милош Мирков, Тодор Младеновић, Стеван Вучетић, Мита Ђирић, Илия Адамовић по 70 н. Марко Екштайн, Фанака Екштайн, Светозар Младеновић, Андрия Баришић, Мила Іовановић, Мария Цударевић, Іован Райковић, Милош Манойловић, Ђорђе Величковић по 50 н. Ђока Димитриевић 40 н. Стеван Малешев 38 н. Юца Стефановић 30 н. Теодор Петровић, Сока Петровић по 20 н. Ана Николић 12 н. Лазар Крстић 10 н. Свега 120 ф.

Од ове суме послао сам 20 ф. Новосадском одбору ради доставляня черевићким погорелцем, а 100 ф поделио сам найсиромашнийм погорелцем у Лединци у присуствию гг. пароха, бележника и внеза. — Да е богаташима нашима било видети силне погореле кровове у Лединци и чути, како се туже и како усрдно благодаре сиромаси погорелци на уделѣном им дару, зацело би усвоили оно свето изречение: „осиромаши ли брат твой, прихвати га и као укућанин без найма, и узајми му новаца без лихве, и жита без твое користи,“ као и оно: люби ближњег твог, и тебе ће Бог.

Аксентие Моловић,
ђакон и учитель

Из **Черевића**. Допустате ми мало места у вашем листу за одговор допису овдашнѣм у бр. 76. „Напредка,“ где се тако неправедно кул диже на 24 човека.

Прво каже се у том допису, да су се сами обштинари понамештали у црквену обштину. Та наша обштина има 6 кметова, кнез и бележник. Одкуд сад изиђе 24 одборника? Ако тиме дописник ние задоволѣн, а он нека изиште од ч. консистории оно прошение, па ће видити, колико се ньих тамо подписало. А нека запита наше старце, како су се радо подписивали говорећи: Кад е Бог дао, да смо доживили, да се бира црквена обштина, те да нерукую црквеном касом ньих два или три, него као што народ крайцарицу дае, тако треба да зна, куда се и дева!

О комесии што дописник говори, то е овако било. Я доле подписати био сам међ народом, кога се искупило преко 200 лица; само удовице нису дошле и ко ние био код куће, тай ние дошао. Кад е г. прота карловачки устао и рекао, да е ч. консистория нѣга, а сл. сремска жупания г. судца илочког као чланове комисие за Черевић изабрала, да одбор црковни наместе: народ е пун радости почео комесии жалбу свою представляти. Али г. проти ние се могло чути, него рече: Ми смо изаслати, да одбор наместимо, и г. пароха морате за презеса узети. Нама као простима недопаде се та реч: морате, кою е г. прота ячим гласом рекао. Изиђе едан на среду, да умоли г. проту, да ми г. свештеника за презеса узети неможемо, ер ми оћемо, да нашега презеса, ако у чему буде фалио, сваке године променимо и на његово место другога да изберемо. На то г. прота рече: коме [illegible] вольи, нека иде на полѣ! Нама неостаде друго, него капу у шаке, пак изиђемо сви, ние остало 5 люди, кои су већ и морали остати. — Тако е ствар била.

Ако г. дописник незна, шта чини стални одбор за цркву нека упита ч. обштину фугошку, колико е црква у напредку. Нека пита мудре Новосађане, да л' код ньих имаю сталан црквени одбор, или да л' ваштарски са црквеним иманѣм газдую, данас едног с пута да сврну, а сутра другог.

Засад нека буде доста; а буде ли потребе, знаћу и више истине казати. Я се зовем

Тоша Златић.

Српски Бечей 11. окт. Овай час стиже тужан глас из Сентомаша, да е тамо др. медицине Ђорђе Бастић, син валяног проте овдашнѣг, ноћас умро.

Покойник е тек ове године медицину довршио и градуирао се. Он е пре осам дана на позив свесрдно браћи у Сентомаш притекао, да им противу беснеће колере помоћ пружи, ал несрећом и нѣга ноче после подне колера снађе, те он ноћас у 2 сата у 26 години живота премину.

Оплакую га несамо тужни родительи, брат и сестре, но и сваки, кои га е познавао.

Тело нѣгово се данас после подне у 4 сата вечной кући предало.

Лака му земльица, а међу нама вечна успомена!

△ **Вел. Бечкерек**. Могли би ми већ замерити, што вам дояко неписа и неизвестих вас о подекоим стварма, како овде стое, ер само тога ради, држим да сте могли учинити ону погрешку, да решете, да е г. адвокат Вуић умрао, у место пензионираног чиновника Вуичића; али будући сам уверен да знате мою тежню, да донде нећу писати ни о коіой ствари, док е *истино и точно* несазнам, то се надам опроштеню! Дакле на саму ствар. Колера као обични пратилац ратова, у коима се силне хиляде живота укидаю, непоштеди како нашу околину, тако ни сами Бечкерек. Но срећом ние била заразна, а особито не по Србе. Незнам, чему се има то приписати: или саставу телесном, или начину живлѣня, или самой милости божиіой, текем то стои, да е Србаля у много манѣм одношеню умирало од колере на спрам остали народности. У целой торонталской међи заедно са Бечкереком разболело се до данас до 3550; од ових е оздравило до 1430, а умрло до 1480; остало 640 лече се. О околини бечкеречкой неда се іош подпун и точан брой означити почем се ние болест іош сасвим искоренила. У Бечкереку пак већ се точние дае брой овай означити, ер се болест већ тако стишала, да нисмо ево већ два дана іош ни едног случая имали. Први се знаци ове болести 19. септембра у оповачком краю показаше, али тако слабо, да за читаву неделю дана само четворо од нѣ умреше. 26. септ. подиже се тако яко брой мртвих, и то у варошком краю, да е за Бечкерек већ била заразна; тога дана умрло је само од колере 18, а од други болести іош 4. Свега у Бечкереку разболело се до 300, излечило се 140, умрло 92, а лече се іош 68. Међ мртвима само е 31 Србин. Іош приметити морам, да су у околини бечкеречкой, као и у Бечкереку, две трећине становничства Срби.

Осим овога имам вам іош едну по Бечкерек важну вест явити. 4 (16) октобра ов. г. била е седница политичне општине бечкеречке. Осим другог, прочитан би у истой седници и одпис жупаниски, коим се означуе општини, да іой е на место г. Кегла, поставлѣн за варошког капетана г. Ботка. На то устане честити грађанин и обштинар овдашньи г. А. Поповић Пеция и предложи, да се за овай мах почем против поштеня поменуте личности ништа нема — ограда у записник уведе против кршеня права обштинског ер свое мађистратске часнике општинари сами имаю право бирати, а не жупаниска власт наименовати. Камо среће, да су се наши Срби општинари у већем брою скупили били и боьма свое повластице проучили, те заиста не би до тога пре две године дошло, да нам *Србофил* Петр вић укине наш магистрат. Али кад е већ до тога дошло, а оно нека е то наука за будућност, да нам у овом времену, где се непази на заслуге треба велику пажню и предсторожност Србин да развие, те не ослањући се ни на кога сам свугде о своіой памети и убеђеню да ради.

Троедна кралѣвина.

— Сви земаљски сабори у Аустрии сазвани су, само хрватски недоби позива од краля, да се искупи. Загребачки листови говоре, да ће влада искати од сабора троедне кралѣвине, да у многим точкама промени изборни ред, што га е сабор израдио, нарочито да се великашима без разлике, [illegible] дане свима

— У неделю 9. окт. освећена е нова православна црква у Загребу.

— 31. окт биће главна скупштина Загребачке жупание.

Аустрия.

— Похвално признанѣ царско изречено е за юнаштво у бою: капетану Ивану Перковићу од егера, хусарском ритмайстору Ђорђу Ђорђевићу Ападинском, уланском ритмайстору Алфреду Валенчићу, уланском надпоручику грофу Артуру Пеячевићу Вировитичком, пионерском надпоручику Іовану Рогачу. Погинувшима дае се, и то: капетану Хенрику Милошевићу од регулаша орден гвоздене круне 3. степ. са ратном декорацком маіору Петру Будићу и капетану Іовану Гойку од регулаша войнички крст за заслуге са ратном декорацином; похвално признаванѣ изриче се капетанима Василию Станковићу и Ладиславу Тулићу од регулаша. Похвално признаванѣ изриче се комесару за снабдеванѣ Алекс. Поповићу. Витешки крст Леополдова ордена са ратном декорацином добио е полковник Ђорђе Гривичић од регулаша. Орден гвоздене круне трећега степена са ратном декорацином добили су: Ђенерал Игнят Фратричевић, подполковник Никола Тодоровић од регулаша, маіор Вићентие Базарабић од карансебешке регименте, хусарски полковник гроф Никола Пеячевић Вировитички, топчиски поручик Іован Витас и Карло Филиповић. Войнички крст за заслуге са ратном декорацином добили су: капетани Лазар Пешић и Іован Шарић, надпоручик Фердинанд Петровић, маіор Сава Давидовац, капетани Емил Мусулин, Іован Трупковић и Іосиф Бараковић, надпоручик Матия Грбановић, подполковник Яков Ратковић, маіор Ђорђе Анђелић, поручик Ладислав Хегедушевић, сви од регулаша; од карансебешке регименте подполковник Ђорђе Іосифовић, маіор Іосиф Серачин, капетани Ђорђе Попеско и Карло Шагар, надпоручици Іован Петрашко, Кар Бец и Петар Новаковић; од егера капетани Матия Раслић и Ђорђе Теодоровић; хусарски ритмайстор Е. Лукинац; од топчия поручик Адам Петричић и капетан Максимилиян Суван.

— За юнаштво у рату изриче се похвално признаванѣ: фмл. барону Іосифу Филиповићу Филипсбершком; подполковнику Карлу Вишнићу и капетану Алекс. Басарабићу од главнога штопа; од регулаша надпоручику Кузману Будимировићу, поручику Іовану Мушицком, надпоручицима Петру Глумцу и Каетану Дебеляку, поручику Петру Янкуловићу, маіору Ђорђу Бабићу, капетану барону Карлу Станковићу, полковнику барону Франьи Влашићу, маіору Николи Килићу, капетану Карлу Ратковићу, надпоручику Луки Юнашевићу, капетанима Антонию Ђуркову и Іосифу Светићу, поручику Николи Рогульићу, капетанима Гаврилу Маренићу, Петру Медићу, Вићентию Богоевићу, Антонию Иванишевићу, надпоручику Стефану Округићу, маіору Игняту Пилепићу, капетану Адаму Паићу; од карансебешке регименте капетанима Петру Лупуловићу, Ђорђу Бринзею и Илии Пепи, надпоручику Павлу Димитриевићу и поручику Камилу Червенки.

— Обштина бечка, на глас о доласку ежовита у Беч, заключила е, да са стране политичне и аустриске нежели, да ежовити дођу у Беч или у околину.

— Сад се опет и то са више увераваня каже, да ће саски министар Байст узети у свое руке крмило иностране политике аустриске.

— Како е Русия узаптила доходке, кое е бискупия краковска имала из руске Пољске, то сада многи манастири итд., кои су одатле живили, ишту од явног милосрђа помоћи, да би могли живити. Русия е то зато учинила, да би сваки туђ уплив у своіой земльи искоренила. Она е готова право краковске бискупие одкупити, коя е из руске Пољске сваке године до 200,000 ф. вукла.

— Сви гласови из Беча у томе се слажу, да се ненадаю никаквой погодби с Угарском. Већ се каже, да ће се угарски сабор и сам распустити, ако се недође пред нѣга са угарским министарством.

— У своіой конференции доковани су централисте ово: 1. *држати се* права устава за царевину, зато одбияти свако одступанѣ од нѣговог законитог пута у састанцима делегата и заключеньима земаљских сабора; 2. држати се мере у државном уставу датих заедничких послова и ньиовог парламентарног расправляня и решаваня у редовно састаюћем се збору државних заступника; 3. осим овога збора лоялно попустити, где то попуштанѣ има исходну точку у истории, коя тече до данашнѣга дана; 4. райксрат одмах сазове; 5. да се уставне установе образую у правом уставном духу; 6. ясна и решителна влада, кою носи поверенѣ државляна, уз брзо, крепко схватанѣ потребе подпуне реформе у управи у смислу данашнѣ културе и слободе на полю душевних и материялних интереса.

Србия.

— Пишу новине, да Србия ište od porte [illegible] Карло.

— „Винер Абендпост“ пише, да су задевице међу Црном Гором и Турском уклонѣне сасвим. (Небива баш „сасвим“!) Порта ће порушити свое куле код Новога Села, а Црна Гора неће тамо никаква укреплѣня градити. Речени полузванични аустриски лист каже, како су се црногорски посланици у Цариграду захвалили аустриском посланику, што се тако заузимао за Црну Гору. Султан е поклонио кнезу Николи мален пароброд, да на њему шеће по скадарском бтату.

Грчка.

— Са Кандие явля се, да су Грци покушавали запалити турске ратне лађе. Из Грчке добили су Кандиоти 40 официра и 2000 буради барута.

— Нови командант египатске войске на Кандии сам е Кандиот, кога су Турци 1821 као дете одвели, као роба продали, потурчили, те е сад постао мисирским пашом! Чудна ирония судбине.

— Грци на Кандии поштено су крњили Турке. Да би ови попунили губитке у войсци, послали су у Кандию 2000 зейбека и толико Арнаута.

— Последньи гласови са Кандие являю, да су Турци са свом силом ударили 2 окт. на провинцию Апохоронос. Досад се незна, какав е исход. Иначе су Грци господари од целе Кандие осим градова поморских Канеа, Ретима и Вуза.

Турска.

— Турска е едном припознала кнеза Карла Хохенцолерна за романскога кнеза.

— Цариградски синод одобрио е независност цркве влашке.

Русия.

— У Литви непрестано се явља за прелаженѣ католика у православну веру. Међу многима, кои су оставили римску веру, и кнез е Огиньски.

— Руске новине непрестаю жестоко ударати на Аустрию због поставланя грофа Голуховскога за губернатора Галичкога. Єдни од њих ишту, да Русия заузме све славенске землѣ; други предлажу, да се отму од Аустрие само оне землѣ, у коима су Русини; найумерении предлажу, да Русия да Аустрии Поляке, а да узме зато од Аустрие Русине, чиме би се Русия опростила Поляка, а Аустрия Русина.

— Из Шведске гласови являю за страх од Русие да ће ова првом приликом згодном напасти оружѣм на Шведску као на непоуздана суседа.

— Новине „Вѣсть" имаю чланак єдан о источном питаню, кою заслужуе више позорности. Тамо се вели, да ће турско царство скорим пасти, кад су толике хришћанске династие већ пале; Тесалия, Епир, Маћедония и острова доћи ће под єлинску државу; али главно е питанѣ, ко ће бити господар у северной Турской, на Воспору и Цариграду. Данас е француски уплив у Грчкой ячи од рускога, Наполеон ласка Грцима обеćаваюћи им велико грчко царство на подобие нове Италие, само да неби Цариград пао Русима шака. Зато мисли „Вѣсть," да Русия, коя по што по то мора добити Цариград, мора предупредити Француску и Енглеску; а то може само тако бити, ако се Русия тесно спои са Пруском и северном Америком, те би Пруска држала у шкрипу Француску, а Америка Енглеску. Ако дође до савеза руско-америчко-пруског, онда ние Француска опасна, ни кад се свеже с Италиом или Аустриом.

Италии.

— Талияска войска ушла е 4 окт. у Верону а 7 окт. у Млетке. Исти дан предао е француски комисар Италии Млетачку, а 9 окт. било е гласанѣ народно, хоће ли под Италию. И тако свршено е тамо све

НАЙНОВИЄ

Пешта. Овде се као поуздано говори, да ће се сабор угарски на 3. нов. сазвати.

Ђаково, Приликом тристогодишњице Зриньскове даровао е бискуп Штросмаер 50,000 ф. на осниванѣ университета у Загребу.

Беч. Уговор међу Пруском и Саском закључен е 9. окт. Пруска е у добитку. Исто тако нѣна партия яча е у Баденской.

Званични „Винер цтг." явља, да е пенсионован фцм. Бенедек, фмл. Хенакштайн и гм. Кризманиħ.

Подполковник панчевачке регименте Ђорђе Шарић Вранички постао е полковником варадинске регименте. Полковник варадинске регименте Ђорђе Ђорђевић премештен е у панчевачку.

Париз. Цар ние найболѣ са здравлѣм, чему е доста криво, што споляшня нѣгова политика у последнѣ време нема накаква успеха. Особито за Рим у великом е немиру, ер се у обште мисли, чим оде из Рима француска посада (што по уговору има бити до 3. дек. о. м.) да папа неће у Риму остати ни пун месец дана.

Госпа Мустѣру пуна се, да кад е у Атини био, краль Ђорђе рекао му е, да неможе спрам Кандие неутралан остати, но да ће пре оставити престо, него да остане на нѣму без славе по себе а користи по народ ту. А министар Вулгарис казао е Мустѣру такође истину у брк, тако да е овай из Атине отишао доста забринут. Што е пак Мустѣ тако наклонѣн Турцима, можда ће се болѣ разумети, кад рекнемо, да е полазећи из Цариграда (где е био француски посланик) добио од султана поклона за 200,000 фр.

Шпаньолска е явила у Паризу, да ће подпомагати папу, кад из Рима оде француска посада. Она предлаже за папу протекторат свию католичких сила

У Паризу нешто много споминю пољско питанѣ. А из Русие шалѣ се многа войска на галичку границу.

Берлин. Поводом исканя Србие, да се њој даду иста права као и Романии, пише берлински полузванични „Н. А. Ц." да томе исканю неможе се важност засада означити, али да е у нѣму почетак заплета у северной Турской, кои може бити опасни по Турску, него устанак у Кандии.

Други списак

добровольни прилога на погорелце у Срему.

ГГ. Марко Поповић 10 фр. а. вр. Петар Нинковић уредник „Србобрана" 10 фр а. вр.

Из Аде приполао г. К. Станислав Поповић бележник следеће прилоге: Обштина варошка 15 фр. К. Станислав Поповић бележник 4 фр. Іосиф Яблонски бележник 2 фр. Младен Гайчиновић кнез 2 фр Гаврил Дудварски благајник 2 фр. Кристоф Каньо поревник 50 н. Иван Поповић ешкут 20 н. Урош Драгин ешкут 20 н. Келемен Иштван ешкут 20 н. Аркадия Протић кнет 20 н. Светозар Вуић одвѣтник 1 ф. Иван Манойловић судац 1 ф. Іосиф Поповић парох 1 ф. Александер Ивковић трговац 1 ф. Драгутин Дадић учитель 30 н. Милош Акшамовић трговац 50 н. Иван Павловић парох 1 ф. Александер Неранџић занатлия 20 н. Михаил Теодоровић ц. кр. поштар 1 ф Гаврил Етергами землѣпритяжатель 50 н. Данило Клемен: трговац 50 н. Александер Станковић землѣпритяжатель 1 ф. Аркадия Драгин землѣпритяжатель 10 н. Коста Поповић алб. трговац 1 ф. Яков Цилцер трговац 50 н. Іоца Грчић трговац 50 н. Яков Гедреши занатлия 30 н. Георгие Пастор трговац 10 н. Кристоф Деметровић апатекар 1 ф. Радивой Ковачевић епитроп 50 н. Соломон Офлер 1 ф. Леополд Фишер трговац 50 н. Иван Валто парох 50 н. Стеван Екерт кантор 20 н. Аврам Адлер трговац 20 н. Миша Николић землѣпритяжатель 20 н. Самуило Смилянски землѣпритяжатель 10 н. Мишко Радуйков землѣпритяжатель 10 н Марко Вуић трговац 1 ф. Драгутин Шевић трговац 50 н. Георги Дудварски сиротински отац 1 ф. Іонас Енгелман трговц 1 ф. Исак Официровић трговац 50 н. Милош Гайчиновић землѣпритяжатель 50 н. Свега 46 ф. 60 н. а. вр. —

Из Меленаца приполао г. Никола Бибић Єнопољски парох следеће прилоге: Света црква меленачка 20 фр г. Павел Бибић од Єнополя парох 10 ф. г. Лука Тривунац од Батве 1 ф. гг. Атанасия Таназевић парох 30 н. Милош и Мита Трифунац од Батве 3 ф. Коста Ивановић 1 ф. Іосиф Клаић трговац 1 ф Іова Таназевић трговац 1 ф Никола Бибић парох 2 фр. Танасия Янковић свршени правник 1 ф др. Вилхелм Тирк 30 н. Божидар Стойковић местни бележник 50 н. Константин Пеић подбележник 50 н Ника Ивановић касир 30 н. Ђорђе Ракић ешкут 10 н. Сава Тошков ешкут 10 н. Аца Ранковић 20 н. Паја Ивановић трговац 30 н. Милан Теодоровић правник 50 н. Єфта Монашевић трговац 50 н. Ђира Николић 30 н. Лавар Радак ковач 20 н. Ника Видић колар 10 н. Пера Бабин зелѣдѣлац 10 н. Іова Бибић 40 н. Свига 44 ф. 70 н. а. вр.

Скупа 111 ф. 30 н. а. вр. У првой листи 239 ф. а. в.

Свега 350 ф. 30 н. а. в.

Добровольни прилози на погорелце у Срему из седнице одбора за погорелце од 22. окт. 1866.

Из Н. Сада др. Любомир Радивоевић 5 ф. а. вр.

Из Београда Іаков Димшић члан великога суда 10 ф. а. вр.

Из Беочина приполао Аксентие Моловић ђакон 20 ф. а. вр.

Из Паланке приполао Іован Димитриевић следеће прилоге гг. Іован Темеринац кнез 1 ф., Мара Димитриевић 1 ф., Васа Вуичић учитель 40 н., Кузман Радивойков 10 н., Іован Болманац 20 н., Матия Раић 10 н. Давид Николић 10 н., Гавра Николић 15 н, Аврам Крстић 10 н., Симо Крстић 10 н, Алекса Радин 10 н Више становника приложише рану, коя е на явной дражби продата и чини скупа 6 ф. 65 н. Свега 10 ф. а. вр. — Из Задра: Ђорђе Николаевић прота 3 фр. а. рв.

Свега 48 ф. — н. а. вр.
Други списак 350 ф. 30 н а. вр.
Свега 398 ф. 30 н. а. вр.

ПОЗИВ

на уписивање за другу књигу:

„Устанак србски."

Друга књига изнеће преко 10 штампаних табака, а у њој ће штампана бити и писма. И ако ie друга књига у три табака ра[illegible] [illegible]ствља иста цена, т. ј. [illegible] Ко још жели имати прву књигу, нека се изволи обратити г. В. Валожићу, књижару у Београду, или уредништву „Напредка" и „Данице" у Новом Саду па ће добити Прва је књига разаслата свима скупитељима још о св. Илији, зато се умољавају да се постарају што пре послати новце. Имена уписника, који су штампани у првој књизи, није нужно слати, већ само оних, који се на ново уписују. Уписивању је рок до 1. новембра о. год.

ТРГОВИЦА.

Р, Ѣ. — Панчево 7. окт. (Допис) Што вам ово дана нисам писао, узрок е мое одсуство. Зато ево ме, да надокнадим извештай, како е наша пияца текла кроз то време. Има већ 10 дана, како на пияци ништа долазило ние од ситне ране, само се кукуруз у батовини довозио и у найвећем довозу получио е цену до 6 ф. меров, и та е цена до четвртка траяла, а у тай дан паде цена на ф. 5.40 н. коя се и данас држи. Цена другой рани овако е данас: чисто жито ф. 9.40—10 ф. тричетврти жито ф. 8.40—9 ф. наполица ф 7.20—40 н. ечам ф. 4.30—40 н. зоб на квантум ф 3—3.10 н. за 10 на сто, но довоз е непрестано мали, чему е узрок што іош берба кукурузна и виноградска ние свршена. Овде странци купую наша вина по ф. 3—3.20 н ракию комовицу ф. 6 50—7 ф. аков од 11—12 гради.

Вода е мала. На Дунаву се една мађарска лађа подавила и врло е мало зоби избавлѣно и та се зоб продала по 40 н. ваган.

Отворене радњѣ слабие иду. Кад рад пољски престане, надаю се болѣм.

Кише никако нема, а нужна е за оранѣ и загртанѣ виногради.

Л. — Темишвар 7. окт. (Допис) Добро расположенѣ у житной трговини одржава се и доста е продато за извоз и спекулацию. Зоб су за ерар тражили и цене су іой скочиле, а што се овде могло доб ти то е све куплѣно. Ове неделѣ довоз ние био як. Нова кукуруза окрунѣна нешто е довежено и продато по ф. 1. 60—70 н. ваган. Шенице се продало 20,000 вагана по ф. 5 10—15 н.

Цене су ове по вагану: шеница ф. 4.95—5 15 н. раж ф 3.50—60 н. зоб ф 1 60—65 н ечам ф. 2 50 н. аля га нема, нови кукуруз ф. 1.60—70 н.

Пешта 9. окт. Житна радня била е ове неделѣ доста жива, и шеница скочи у цени 10—20 н. по вагану; продало се шенице 80,000 вагана. Ражи се продало 8000 вагана, цене скочиле у 5—10 н. нема е много. Ни ечма нема доста, зато слабо пролази. Зоб се живо продавала и отишло е 40.000 вагана у 8—10 н. скуплѣ. Кукуруза продаде се 10,000 вагана, цена е остала на ф. 3. 45—50 н. Брашно се яче куповало. Вуне се продало до 2000 центи.

Репица е добро пролазила, цена главичастой ф. 6. 50 н банатске слабо има Олай е остао на старой цени.

Шљивовицу никако недовозе, стара банатска 19—20 ф. сремска стара 25—26 ф. са буретом Комовице старе нема, нова 17—18 ф. са буретом.

Свиньска маст ф. 35.50 н. без бурета, са буретом у 1 ф. скуплѣ, добро е пролазила Са села маст ф. 34. 25 в. са буретом.

Суве шљиве до 17 ф. Меда нова процеђена іош недовозе, сирова се довезло неколико стотина центи и продоло се по ф 17.50 н. Воска недовозе, из друге руке до 114 ф. Шишарке 2000 кибли, нове прима ф. 10.25—50 н. Ораси дебрецински ф 10 25 н. Пекмез од шљива до 15 фор.

Сирове коже никако болѣ да иду, за учинѣне слабо питаю

Цена говеђине ф. 17.50—18.50 н.

Беч 8. окт. Шенице се продало 22,000 вагана, цена скочила у 5—10 н. и зоб скочила у 5—10 н. кукуруз у 10 нов.

Пешта 10 окт. Данас се шеница живо куповала и цена скочи у 10 н. по вагану. Продало се готове робе 15,000 вагана по ф. 5 80 н. за готово, 3000 царинских центи по ф. 5.50 н. 4000 вагана банатске за новембар и за готово по ф. 5.75 н. За раж ишту ф. 4—4.10 н. Ечма неколико 1000 вагана за свинѣ по ф. 2.85 н. за готово Зоб такођер скаче. Кукуруз траже, цена ф. 3. 50 н. Репица ф. 6.50 н.

Цена свиньском месу ф. 23—26.

Беч 10. окт. Данас е дотерано 3244 вола, цена центе 21—25 ф.

Бечка берза од 11. октобра.

Сребро — — — — — — — — —	127 75
Дукати — — — — — — — — —	6.13 1/2

ОГЛАСИ

Обява.

Од стране грађанског Суда овым се до обштег знаня доставля, да ће се услѣд молбе Г. Іосифа Симић из Н. Сада непокретно добро Катарине Симић рођ. Нубер као кућа под брой 46. у Новом Саду због дуга одъ 1800 а. в. кое е на 13788. фор. а. в. судійски процѣнѣно, на явной лицитации, коя ће се дана 19. Новембера 1866 и 21. Януара 1867. у Магистратской дворани свагда у 3 сати после полдне држати, продавати, и зато се сви они, кои исто добро купити желе, позиваю, да у предозначено време на ту лицитацию доју, и да се на ту цѣль изаслатой комисии приняве.

Уєдно се примѣчава и то, да се условия, под коима ће се горепменовано добро продавати, при Суду овом читати и од њи преписи имати могу.

Варошки као [illegible] у Суду 22. септем-

202—3—3

Варошки Судац
Томековић с. р.

Обява.

Од стране варошког суда у Новом Саду овим се до обштег знаня доставля да е над целим иманѣм овдашнѣг трговца Стевана Николића услѣд нѣгове молбе од данашнѣг дана стециште отворено, рок за прияву поверителя на 14, 15 и 16. Февруара 1867 опредѣлен, за привременог старателя Стеван Бала, а за заступника масе адвокат Михаил Шилић наименован.

По томе се сви поверители, кои би ма под каквим именом потраживаня на поменутой маси имали овим позиваю, да свое прияве до реченог рока код овог суда тим извѣстние поднети непропусте, ер доцние прияве неће се уважити моћи.

У Новом Саду, 20. октобра 1866.

Варошки судац
Имре Бала с. р. Томековић с. р.
подбележник. 204—1—3

Обява.

Суд слоб. краль. вароши Н. Сада до знаня Саве Мартића, кои се сада загранично у Кнежевини Србии задржава, доставля, да е у овршби Карла Посвишла противу нѣга због дужни 300 фр. а. вр. подигнутой, — адвокат др. Гайчиновић за куратора на овршбу именован.

У Новом Саду, 11. септембра 1866.

Варошки судац
Имре Бала с. р. Томековић с. р.
подбележник. 205—1—3

ЛОКАЛ за дућан тражи се и то на пияци.

Упитати се код уредништва овога листа. 203—2—3

Властник, издаватель и одговорни уредник Ђорђе Поповић.

Брзотиском Игната Фукса у Новом Саду.